

Γιατί μετακόμισαν στο Χαλάνδρι

(ΔΖ) Αυτά είναι που θυμάμαι, ε, μετά όμως γυρίσαμε, γυρίσαμε στην Αθήνα, όπου μέيناμε εμείς στο Παγκράτι, στην οδόν Φρύνης 22, σε ένα, σε ένα.. σε ένα μονώροφο σπίτι, δίπλα υπήρχε μία..., πως..., που πουλάει κάρβουνα και κρασί. Τότε ήταν της μόδας, όταν λέω της μόδας σε εισαγωγικά, όποιος πουλούσε κάρβουνα, πουλούσε και κρασί μαζί. Δεν ξέρω πώς κόλλαγε αυτό...

(ΝΣ) Ο συνδυασμός...

(ΔΖ)...πώς συνδυαζότανε. Και ο κύριος αυτός, ο ιδιοκτήτης, λεγότανε Μάντζαρης και είχε στην πλατεία του Χαλ... , του..., με συγχωρείτε του... του Παγκρατίου ένα μεγάλο βιβλιοπωλείο, χαρτοπωλείο περισσότερο, και θυμάμαι ότι όποτε ήτανε να έρθει Καθαρά Δευτέρα, πήγαινα κι εγώ και κολλούσαμε αετούς. Με αλευρόκολλα, πετούσαν την Καθαρά Δευτέρα, και η αμοιβή μου ήτανε γλυκά, ήταν τέτοια πράγματα βεβαίως. Ε, από 'κει όμως, όταν πλέον ο πόλεμος ο ιταλικός ξεπεράστηκε κι άρχισαν να έρχονται οι Γερ..., επρόκειτο να έρθουν οι Γερμανοί, ο πατέρας μου που είχε κάποια σχέση με τη Γερμανία, γιατί είχε πάει στη Γερμανία, είχε σπουδάσει στη Γερμανία και μιλούσε και Γερμανικά, είχε την εντύπωση... δεν ήθελε να ακούσει Γερμανούς, δεν ήθελε... και είχε την εντύπωση ότι πηγαίνοντας μακριά από την Αθήνα, όσο μακριά ήταν το Χαλάνδρι...

(ΒΣ) Στην εξοχή του Χαλανδρίου.

(ΔΖ)... ναι, θα μπορούσε να..., θα μπορούσε να..., να μην βλέπουμε Γερμανούς, να μην έρθουνε οι Γερμανοί. Αυτή την ψευδαίσθηση είχε τότε. Και έτσι, για πρώτη φορά βρεθήκαμε στο Χαλάνδρι.